GAZETA SPORTURILOR

♦ bloc-notes ♦

Analele Educaţiei Fizice

Acum 14 ani odată cu înfiinţarea O. N. E. F.-ului a apărut şi primul număr al „Educaţiei Fizice". Evenimentul nu a scăpat nimănui fiind prima revistă de specialitate ce apărea la noi.

Timp de doisprezece ani ea a însemnat singurul organ de specialitate, constituind cu lipsurile inerente, unica literatură în domeniul atât de vast al educaţiei fizice.

La sfârşitul anului 1935 „Educaţia Fizică" încetează de a mai apare şi anticipează oarecum, dispariţia a însuşi O. N. E. F.-ului, care după cum se ştie s'a întâmplat în toamna anului 1936.

Se produce astfel un gol simţit cu atât mai mult, cu cât educaţia fizică face progrese uriaşe în organizaţie şi înaintează în valoare creatoare cu paşi repezi

Gazetele sportive sunt organe de răspândire a cotidianului şi îşi au importanţa lor bine stabilită. Pe lângă aceasta, toate ziarele de mare tiraj şi-au fixat definitiv pagina sportivă. In acestea se resfrânge însă pe lângă actualităţile mari, evenimentele de azi prin care informează masa cititorilor.

Aceasta fiind situaţia un mănunchiu de distinşi technicieni ai educaţiei fizice de latura teoretică pură sau de medicină sportivă, au avut minunata iniţiativă şi au făcut să apară: analele Educaţiei Fizice No. 1/937, revistă de specialitate care continuă „Buletinul Soc. Medicale de Educaţie Fizică" şi adăugăm noi, într'o oarecare măsură revista „Educaţia Fizică".

Apărută în condiţiuni impecabile analele însemnează pentru educaţia fizică tot ce se poate dori în această materie.

Cu un conţinut documentat ştiinţificeşte, însoţit de scheme, anchete şi statistici, noua revistă acoperă toate golurile prin capacitatea ei de perfectă închegare a conţinutului.

Valoarea revistei pe care Academia Naţională de Educaţie Fizică „Regele Carol" ne-o pune la îndemână este considerabilă.

Ea este îndreptarul teoretic cel mai potrivit şi corespunde realei necesităţi de a se îndruma complect şi definitiv marea şi entuziasta mişcare pe care Inaltul Inţelegător, M. S. Regele Carol al II-lea a dorit s'o imprime vieţei româneşti, prin organizarea educaţiei fizice naţionale.

Dorim nouei reviste viaţă lungă şi rodnică, fiind astfel colaboratorul cel mai înţelept al nostru, luptători de toate zilele pe tărâmul comun.

C. MORŢUN

8...9...10...out!

Pat Palmer, *va boxa la 28 Iulie, la Cirque d'Hiver cu Valentin Angelman.*

Sala Central, *din Paris îşi va deschide porţile la 30 Iulie crt...*

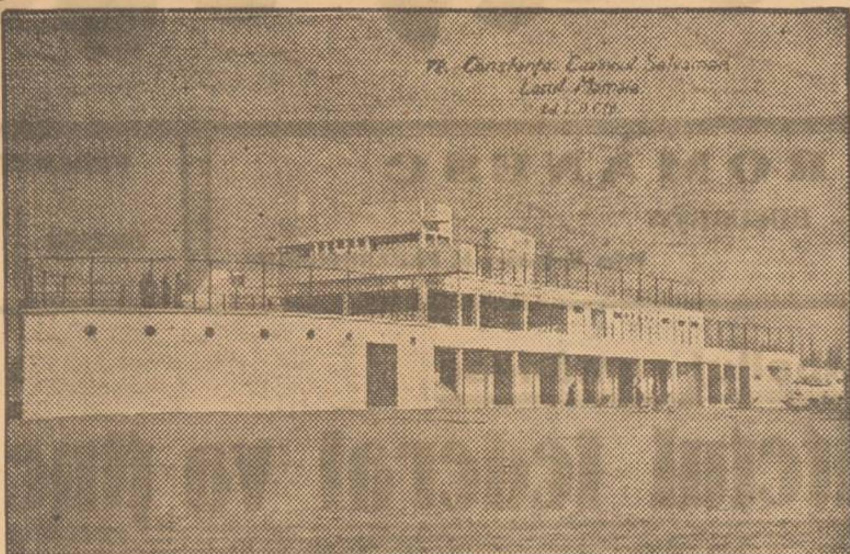
«Tiger» Jack Fox *a învins la puncte pe D. Kelly, iar Jesurum a învins pe Venturi la puncte.*

Matchurile s'au disputat la New-York.

La Hollywood, *Maxie Rosenbloom fostul campion al lumei la categoria semi-grea a învins la puncte pe J. Ergadeck.*

Boxeurii *amatori Vasile Roşca şi Zlomnicu sunt convocaţi azi la ora 12 la Gazeta Sporturilor.*

Constanţa modernă

Cazinoul Salvamar o splendidă construcţie în formă de vapor

Un sustinător al sportului

D. general Mihail Ionescu, noul preşedinte al Consiliului de Administraţie C. F. R.

In fruntea Regiei Autonome C. F. R., în calitate de preşedinte al consiliului de administraţie, a fost numit d. general de divizie Mihail Ionescu.

Fost în repetate rânduri director general al acestei instituţii, d. general Mihail Ionescu a desfăşurat în această calitate o activitate prodigioasă, aşa că revenirea d-sale, de data aceasta în postul suprem de conducere, ilustrează în modul cel mai perfect dictonul: «The right man in the right place».

Dar această revenire mai are o faţetă care umple de bucurie nu numai personalul ceferist ci şi pe sportivii din întreaga ţară, şi pe care vrem să o relevăm în rândurile de faţă.

D. GEN. M. IONESCU

Sportiv înăscut, noul conducător al căilor ferate trebue trecut în rândurile pionerilor acestei mişcări.

Ca militar d. general Mihail Ionescu, în calitate de comandant al Vânătorilor de Munte, a fost printre primii cari urmând înaltul îndemn al M. S. Regelui a dat o deosebită importanţă întroducerii şi desvoltării sporturilor în armată.

Venind director general al C. F. R.-ului d. general Mihail Ionescu a înţeles să acorde şi sportului ceferist aceiaşi solicitudine.

Sub directa conducere a d-lui general Mihail Ionescu sportul ceferist a atins culmi nebănuite.

Nuclee sportive au apărut în mai toate centrele din ţară, dând posibilitate personalului de a găsi, după munca istovitoare a zilei ,recreaţia, iar tineretul ceferist fiind îndrumat către o viaţă sănătoasă şi morală, atât de necesară acelor ce alcătuiesc «a doua armată a ţării».

Numeroase manifestări au completat această rodnică activitate, culminând prin organizarea de concursuri internaţionale şi a «Ceferiadelor», manifestări onorate în repetate rânduri cu înalta prezenţă a M. S. Regelui şi Marelui Voevod Mihai.

Deasemenea mişcarea culturală a ocupat totdeauna un punct principal în programul de activitate al d-lui general Mihail Ionescu.

Dar cea mai mare dorinţă a energicului conducător, a fost gruparea întregului personal ceferist —dela cel mai umil până la directorul general — într'o asociaţie după modelul italian intitulat «doppo lavoro».

Rechemarea d-lui general Mihail Ionescu într'un post de mare însemnătate în cadrele armatei a amânat înfăptuirea acestei opere.

Am zis «a amânat» căci întreaga suflare ceferistă aştepta revenirea d-lui general Ionescu şi realizarea acestui proect mult dorit.

Astăzi acest vis al ceferiştilor tinde să devină o realitate.

Deţinând în prezent cel mai important post al administraţiei C. F R., d. general Mihail Ionescu care a dovedit totdeauna că este omul realizărilor va păşi la înfăptuirea multor opere de pe urma cărora nu numai sportul ceferist ,dar întreaga mişcare sportivă românească va simţi roadele binefăcătoare.

In cartea sportului românesc numele «generalului de divizie Mihail Ionescu» va figura la loc de cinste.

AL. ANTONIU

Tactica României

Turneul baltic — cu toate peripeţiile sale, cu matchuri difuzate şi telefonate, cu rezultatele cunoscute — s'a terminat.

Dar nu s'a terminat încă epilogul polemic al acestui turneu. Dimpotrivă. Deabia a început.

După victoria pe cât de neaşteptată. pe atât de valoroasă şi de răsunătoare a României în faţa Poloniei, celelalte rezultate ne-au căzut greu la stomac.

Era şi firesc. După icrele negre dela Lodz, menu-ul a scăzut din ce în ce în calitate, până ni s'a servit borhotul de la Tallin. Intoxicarea a fost deci inevitabilă.

Dar simptomele acestei intoxicări s'au manifestat prin violente crize... verbale.

Din momentul când s'a cunoscut rezultatul dela Tallin şi până 'n prezent, aceste crize nu au încetat.

Toată lumea a sărit să dea cu piatra acuzaţilor în întreaga expediţie pornită în turneul baltic.

— Ne-au compromis, mon cher. Auzi, după 4—2 cu Polonia, să ne bată Estonia!

— Eu una mă las de football, ca să nu-mi reamintesc mereu durerea.

Foarte serioasă, doamna a jurat că nu mai merge la football, deşi pentru reţetele matchurilor, un bilet... de favoare mai puţin, nu e nici o pagubă. Din contră. Dar vrem să subliniem prin aceasta starea de surescitare produsă de rezultatul turneului baltic.

Starea aceasta nervoasă, cu explozii de înjurături, a fost însă spontană. Un foc de paie.

După ce a trecut prima impresie, nervii s'au mai potolit şi lumea a început să judece calm.

Care să fie cauzele?

Inceputul a fost promiţător, dar nu s'a ţinut de cuvânt. Cu atât mai mare a fost deziluzia.

Lumea a început să judece la rece. Echipa, nu se poate spune că nu a fost animată de dorinţa de a învinge. Dopadă matchul dela Lodz. Cum se explică dar regresul echipei, dela match la match?

Chestia fiind foarte avidă — sau gingaşe, cum vreţi — în focul discuţiilor s'au strecurat şi tentative de glume. Inevitabilul «haz de necaz».

— Au plecat cu un prestigiu extraordinar, şi ce ne-au adus din Estonia?

— Nici măcar... ţigări estoniene!

Lăsând însă gluma la o parte, până la urmă concluzia generală a fost că s'a pierdut din cauză că s'a schimbat tactica.

La Lodz, echipa României a jucat în dublu V. In celelalte matchuri, a schimbat tactica. A căutat să se acomodeze cu adversarul.

Eşecul turneului baltic se datoreşte greşitei tactici. Greşală de neiertat, căci în orice match, jocul României trebue să fie în dublu V.

Suntem predestinaţi pentru acest sistem de joc, căci însuşi numele preşedintelui federaţiei române de football începe cu... dublu V: V. V. Tilea.

A. Nol

Gh. Popescu aşa cum e, la el acasă

Despre Gheorghe Popescu, vedeta boxului românesc şi idolul sportivilor din Ploeşti, publicul nostru a auzit din momentul când într'o seară memorabilă pentru sportul ploeştean, el a câştigat titlul de campion al României la categoria pană, învingându-l pe Toma Aurel.

A fost după cum am spus, o seară memorabilă şi a doua zi după victorie tot Ploeştiul ştia că oraşul lor adăposteşte un campion de cea mai ridicată clasă. Aceasta este Gheorghe Popescu.

Dar altul e Gheorghe Popescu de acum câţiva ani.

Cofetar şi boxeur amator

Din comuna Ariceşti, a plecat acum zece ani şi mai bine să-şi caute norocul un băetan firav.

Cineva i-a îndreptat paşii spre Bucureşti; «Acolo, dacă eşti muncitor şi cinstit, ajungi om», a mai adăugat sfătuitorul lui. Şi băetanul a nimerit în Capitala ţării, într'un laborator de cofetărie.

Muncitor, Gheorghe Popescu a învăţat meseria.

Era pe vremea când Mihail Fulea, făcea furori pe ringul din str. Atelierului.

Cum şi Fulea îşi începuse viaţa în Bucureşti tot ca ucenic la cofetărie, repede s'a lăţit svonul că cei mai buni boxeuri se recrutează din tieretul ce lucrează la cofetării.

Zahărul este alimentul care fortifică fizicul! — acesta era ultimul «şlagăr» al erii pugilistice înfloritoare din 1928.

Gh. Popescu îl face pe... Tarzan şi se caţără prin pomi...

Gheorghe Popescu luat seara de colegii lui, a început să frecventeze sala Tirului, pentru ca două-trei luni mai târziu să apară pe ring şi să câştige primul match.

De atunci Popescu apărea regulat în careul fermecat unde făcea matchuri frumoase şi mult aplaudate de public.

O DISPARIŢIE... ŞI O APARIŢIE STRALUCITOARE

La un moment dat nu s'a mai auzit nimic de Gh. Popescu. A dispărut complect din box.

Românul are o vorbă potrivită situaţiei «Ochii cari nu se văd, se uită», tot aşa şi cu Popescu, nimeni nu a mai vorbit de el.

Gheorghe Popescu nu mai exista pentru box!

A trebuit să vină în box, un om de perseverenţa d-lui Chiţu din Ploeşti care ne-a arătat că Gheorghe Popescu nu este pierdut pentru acest sport.

Fostul amator al grupărei «Tirul» apare la Ploeşti ca maestru de sală şi boxeur profesionist.

Munceşte mult şi munca îi este încununată de succes: scoate o serie de amatori buni şi el însuşi învinge oameni de talia lui Wimm şi Toma Aurel.

Amatorii grupării Prahova, îl divinizează, dar şi maestrul la rândul lui îşi iubeşte elevii.

După ce ajunge campion al României, atenţia lui se îndreaptă spre metropola pugilismului internaţional: Parisul!

CU SLUJBA LA STAT...

Astăzi Gheorghe Popescu este slujbaş la Stat, la municipiul Ploeşti. Băetanul din Ariceşti, fostul cofetar din Bucureşti, este astăzi stilatul funcţionar al primăriei din Ploeşti.

LA EL ACASA IN ARICEŞTI

Gheorghe Popescu îşi petrece concediul la el acasă în Ariceşti.

M'a invitat şi pe mine să merg cu el.

Intrăm în sat în lătratul câinilor şi în salutul ţăranilor care-l cunosc pe Popescu.

O poartă largă se deschide şi iată-ne ajunşi la casa lui Popescu.

Privesc în juru-mi: o casă bătrânească cu ferestre mici împodobite cu ghiveciuri cu muşcate.

Perdele albe de pânză ţărănească. cusute cu arniciu roşu, complectează decorul.

In curte un nuc uriaş, răspândeşte o umbră răcoroasă, iar sub acest falnic arbore, o masă lungă înconjurată de bănci de lemn. Un splendid decor de ţară, aşa cum îmi închipuiam citind romanul «Viaţa la ţară» de Duiliu Zamfirescu.

Aci s'a născut Popescu şi de mic copil, fire de răsvrătit, nu a vrut să fie un vrednic urmaş al gospodăriei tatălui său, ci a luat drumul oraşului unde a îndurat numeroase lipsuri, până să ajungă la ce este astăzi.

In timpul acestor 30 zile de concediu nu va întrerupe antrenamentul şi Popescu îmi demonstrează imediat, arătându-mi ce înţelege el prin repaus.

Cotidian se va urca în nişte plopi pe care îi are în fundul curţii, iar antrenament va face cu vre-o 2—3 băeţi pe care-i va aduce la Ploeşti să îngroaşe rândurile amatorilor din gruparea «Prahova Box Club».

— «Prima mea dorinţă — îmi spune Popescu — este să boxez cu actualul campion al categoriei uşoare; vreau să arăt publicului că sunt în plenitudinea forţelor ca şi în matchul cu Toma Aurel.

Am plecat din Ariceşti la asfinţitul soarelui...

—I. S.—

TENNIS

Clubul Atletic Cluj organizează la 29 Iulie un mare turneu naţional

Când se părea că tennisul românesc şi-a stagnat orice activitate până în toamnă, şi că nici unul din campionatele anunţate în programul oficial întocmit F. S. R. T. nu se vor mai disputa, iată că dela Cluj soseşte o rază de lumină.

Clubul Atletic Cluj organizează între 29 Iulie — 1 August, un mare concurs naţional, care oferă posibilitate tuturor jucătorilor noştri de a-şi verifica posibilităţile.

Faptul că acest concurs — dotat cu numeroase premii — este deschis atât jucătorilor din prima categorie cât şi celor din seria doua, reprezintă o posibilitate de afirmare pentru toţi jucătorii noştri.

Iată şi lista concursurilor cari se vor disputa în regia Clubului Atletic Cluj — care merită pentru acest lucru o menţiune specială — precum şi condiţiunile de participare.

Simplu domni cl. I pentru campionatul oraşului Cluj.

Simplu doamne cl. I pentru campionatul oraşului Cluj.

Dublu domni cl. I pentru campionatul oraşului Cluj.

Dublu mixt cl. I pentru campionatul oraşului Cluj.

Dublu doamne cl. I pentru campionatul oraşului Cluj.

Simplu domni cl. II pentru campionatul oraşului Cluj.

Simplu doamne cl. II pentru campionatul oraşului Cluj.

Dublu domni cl. II pentru campionatul oraşului Cluj.

Dublu mixt cl. II pentru campionatul oraşului Cluj.

Dublu doamne cl. II pentru campionatul oraşului Cluj.

Concurs pentru cupa juniori şi junioare.

CONDIŢIUNILE DE PARTICIPARE

1. Concursul se va organiza în baza regulamentelor de tennis F. S. R. T. şi va putea lua parte fiecare jucător amator licenţiat la F. S. R. T.

2. In categoria II-a vor putea lua parte numai jucătorii şi jucătoarele cari nu figurează în categoria I-a a listei oficiale de plasament a jucătorilor şi jucătoarelor, întocmită de F. S. R. T. pe anul 1936. La concursuile în dublu se primesc înscrieri dela societăţile din localitate numai pentru perechi complecte.

3. La cupa pentru juniori şi junioare vârsta jucătorilor se stabileşte cu anul de naştere începând dela 1919. Juniorii sunt obligaţi a dovedi anul naşterii cu documente oficiale înainte de începerea concursului şi fără nici o reclamaţiune din partea juriului.

4. Primul şi al doilea vor primi premii plachete sau medalii, iar cei plasaţi la locul al treilea, vor primi numai în acel caz, dacă în competiţiunea respectivă vor fi cel puţin 8 participanţi (perechi) efectivi.

5. Taxa de înscriere: în cl. I lei 100 — în simplu, lei 80 — în dublu, pro persoană; în cl. II lei 80 — în simplu, lei 60 — în dublu, pro persoană; la cupa pentru juniori lei 300 — pro echipă. Dacă un participant se înscrie numai pentru o singură competiţiune, taxa de înscriere este lei 150.

6. Termenul înscrieriior şi tragerei la sorţi: 28 Iulie, orele 19. Inscrierile se vor trimite pe adresa: Dr. Nicolae Szabo, Cluj str. Iuliu Maniu 2 (a. m. telefon 19-71). Inscrierile primite după termenul şi fără taxă, nu se vor lua în considerare. Comitetul de organizare poate respinge înscrierile fără motivare.

7. Se vor folosi mingi „Dunlop Fort 1937". Timpul jocului: dela 7 a. m. până seara la întunecare. Juriul întocmeşte în fiecare seară programul zilei următoare. Acel jucător care nu se prezintă precis, se consideră ca eliminat. *Concurenţii sunt obligaţi a primi rolul de arbitrii la cererea Comitetului Organizator.*

8. La competiţiunile No. 1 şi 3 se cere în finală 3 set-uri, la toate celelalte competiţiuni şi în toate partidele 2 set-uri învingătoare.

9. Concurenţilor li se rezervă masa şi hotel cu preţ redus.

România la campionatul european de rugby

Seriozitatea jucătorilor trebue să însemneze prima calitate pentru selecţionare

Suntem în plină vacanţă a rugbyului. [illegible] vacanţă complectă, inerentă într'un [illegible] ce nu cunoaşte gloria popularităţii.

Totuş cercurile rugbyste nu pot trece atât de uşor peste câteva probleme ce se vor pune în sezonul viitor.

Toamna anului 1937 pune din nou la ordinea de zi pasionanta problemă a echipei noastre naţionale. O marotă a oficialilor şi o ocazie unică de afirmare pentru diversele competenţe. Fiecare vrea să selecţioneze, fiecare vrea să fie selecţionat. In rugbyul român alcătuirea ecihpei naţionale dă de lucru tuturor acelora ce trăesc în mijlocul lui.

Nimeni nu şomează.

Suntem atât de reduşi ca număr încât deabia ajung cei ce trebuesc să se afle în treabă.

In presa sportivă au şi început discuţiunile asupra participării noastre la campionatul european, ce se va disputa între 10 şi 17 Octombrie la Paris.

Un comunicat al federaţiei îndeamnă pe viitorii internaţionali la practicarea atletismului; un confrate se ocupă de felul în care urmează să se selecţioneze; altul pretinde o echipă tânără; în fine inutile şi inerente discuţiuni, pasionante prin nota lor de subiectivism însă sterile din punct de vedere al rezultatului.

Nu aceasta ne uimeşte căci, suntem obişnuiţi cu asemenea recomandări.

Pentru prima oară însă ne găsim în faţa unei opinii de mai mare însemnătate, atât prin cuprinsul ei cât mai ales prin importanţa ca oficial a celui ce o emite.

D. inginer Ion Lăzărescu, preşedintele rugbyului feroviar, membru în consiliul federaţiei române de rugby, şi-a expus în coloanele unui ziar de seară, părerea sa, asupra participării noastre la campionatul european dela Paris.

După o serie de consideraţiuni pe care nu le discutăm dacă sunt sau nu întemeiate, d. Lăzărescu ajunge la concluziunea importantă că rugbyul român ar face mai bine să rămâe pe malurile Dâmboviţei, decât să mai pribegească din nou pe malurile Senei, unde după părerea d-lui Lăzărescu nu ne aşteaptă decât noi înfrângeri.

Din toate considerentele pe care-şi întemeiază d. inginer Lăzărescu părerea sa, reţinem acela care se referă la neseriozitatea jucătorilor noştri.

Respingem considerentul prin care slabele noastre performanţe ar fi cauzate de greşite selecţionări, nu pentrucă nu ar conţine un sâmbure de adevăr, ci pentru şimplul motiv că d. Lăzărescu în calitatea sa de selecţioneur a căzut de multe ori în acelaşi greşală.

Reţinem însă un principal considerent acela al neseriozităţii jucătorilor noştri şi mărturisim că îl găsim cel mai important şi decisiv în materia ce ne interesează. In adevăr această mentalitate greşită ce s'a introdus în rugbyul nostru, datorită căreia asemenea deplasări sunt considerate drept voiaje de agrement, această mentalitate ne pune pe gânduri şi ne face să ne întrebăm dacă o deplasare *„cu jucători de acelaşi calibru"* ar mai fi utilă.

Ecihpele ce au plecat peste graniţă au fost în marea lor majoritate bine alcătuite. In schimb în toate aceste deplasări cauza principală a eşecului o constitue neseriozitatea jucătorilor. Nu exemplificăm însă toţi rugbyştii. Cunosc cazuri suficiente.

Jucătorii de rugby sunt amatori şi sub acest pretext nu înţeleg să se supună rigorilor unei vieţi austere şi serioase într'un turneu în care numele ţării este angajat. *Sunt amatori, şi au un mare merit, însă nu este mai puţin adevărat că atunci când şi-au asumat greaua sarcină de a purta culorile naţionale, trebuesc să înţeleagă că seriozitatea se impune.*

Acesta este unul din principalele motive care ne fac să ne îndoim asupra posibilităţii de a fi bine reprezentaţi la Paris.

Noi însă nu subscriem la concluzia d-lui Lăzărescu.

La Paris suntem obligaţi să participăm, căci aceste turnee internaţionale sunt singurele mijloace de afirmare ale rugbyului român şi singurele ocazii de corectare.

Pretindem însă ca la selecţionarea jucătorilor să se aibă în vedere numai seriozitatea lor sportivă şi aceasta pe baza exemplelor din trecut.

Să nu se şteargă cu buretele greşelile, ci ele să servească la noua selecţionare.

Acei cari la Berlin şi-au bătut joc de echipă, sau acei cari în matchul cu Italia s'au întrodus pe uşa din dos în echipă când ştiu că nici nu se pot ţine pe picioare, *toţi aceştia să fie înlăturaţi dela început.*

Această măsură se impune. Nu avem nevoe de negativism. Avem nevoe de afirmare însă suntem de acord că toate considerentele expuse de d. Lăzărescu sunt juste şi ele trebuesc avute în vedere la viitoarea selecţionare.

Acesta este punctul nevralgic al chestiunei şi d. inginer Lăzărescu, în calitatea d-sale de membru în consiliul federal are datoria să-şi susţie părerile şi să le impue forurilor federale, mai ales că ele sunt apreciate ca juste. Şi astfel se impune ca prim punct de control al selecţionaţilor seriozitatea lor pe baza trecutului sportiv cunoscut de toată lumea. Intr'un sport greu ca rugbyul o asemenea calitate este primordială.

R. V.